

A HAMIS ÁLMOK HELYETT...

Jeremiás 29,8-10.

Kedves Testvérek!

1.

Az életben sokszor kell választanunk. Vannak egyszerű választásaink, amelyeken normális esetben nem sokat gondolkozunk. Az, hogy reggel melyik ingemet vegyem fel, hogy reggelire egy csésze teát vagy egy pohár tejet iszom, nem a nehéz választások közé tartozik. De, amikor az ember érzi, hogy egy választáson nagy dolgok dőlhetnek el, akár végérvényesen is, már egyáltalán nem ilyen könnyű a döntés!

Az életben tehát sokféle választás adódik, vannak könnyebbek és vannak nehezebbek, vannak, amelyek alig, és vannak, amelyek nagyban befolyásolják sorsunk alakulását. Vannak könnyebb utak és vannak nehezebbek. A döntéseinket pedig sok minden befolyásolja: a pillanatnyi érdekeink és érzéseink, az információk, amiknek birtokában vagyunk, és az is, hogy alapvetően szeretjük-e a kihívásokat, szembe merünk-e nézni azokkal, ill. van-e elég bátorságunk küzdeni vagy sem.

Sokszor a könnyebb utat választja az ember, mert a lelkünk a kisebb ellenállás felé vinne bennünket. A könnyebb utak gyors sikert ígérnek, amelyekhez nem kell nagy erőfeszítés, nem kell sok kitartás, idő, türelem. De sokszor a könnyebb utak végén döbben rá az ember arra, hogy a legtöbbször a könnyebbért olyan nagy árat kell fizetnie, amely a könnyebbet nagyon drága úttá teszi. S a nehezebb utak, bár szenvedéssel, könnyekkel, verejtékkel vannak tele, és nincs az, aki ép elmével vonzódna hozzájuk, mégis – ez talán érthetetlen is, de emberhez méltóbban járhatóbbak, mint a könnyebb utak.

A Biblia Istenében hinni, hozzá ragaszkodni, az Ő játékszabályai szerint élni, mindig nehezebb utat jelent. Mert mindig elérkezik egy pont, amíg az ember együtt tud menni azokkal, akik között él. De attól a ponttól kezdve már érezni fogja, választania kell, és ez a választás a lelkét szakítja szét. Mert nem lehet szolgálni két úrnak – Jézus ezt világosan kijelentette –, mert vagy az egyiket gyűlöli az ember, és a másikat szereti, vagy az egyikhez ragaszkodik, és a másikat megveti. ^{Mt 6,24.}

2.

A babiloni fogsággal Isten Izráelt egy szenvedésekkel, könnyekkel, keserűséggel és fájdalommal teli úton indította el. Már az elején világossá tette, hogy ez az út 70 évig fog tartani. Egyfelől ez öröme adott okot, mert lehetett látni a szenvedés végét. Másfelől el sem tudjuk képzelni, hogy mennyire fájdalmas lehetett ezt hallani! Sokak számára a fogság időtartama azt jelentette, hogy soha többet nem fogják látni a hazájukat! Bizonyára minden porcikájuk tiltakozott Isten akarata ellen!

„Hetven év? De hiszen mire véget ér ez a fogság, én már régen halott leszek! Miért ennyire kemény velünk az Isten? Miért kell ennek így lennie? Ez egy erőnk felett álló út! Lehetetlen ezen ép ésszel végig menni úgy, hogy nem nyomorodik bele az egész lelkünk és testünk!”

De vajon az Isten ránk szabott útjai, nem erőnk felett álló utak? Nem ezért járnak ezen az úton oly kevesen? Mert visszariaszt az, ami erőnkön felül való! Csakhogy nincs mindig választás csak ez: járunk vagy nem járunk az Isten által rendelt nehezebb úton. Izraelnek sem

Hamis álmok helyett... | Jeremiás 29,8-10.

volt választása! Nem ők dönthették el azt, hogy akarnak-e Babilonban élni. Nem ebben dönthettek, hanem abban, hogy behajlítják-e fejüket Isten igájába vagy lázadni fognak Isten akarata ellen, akár évtizedeken át.

3.

S ebben a kiélezett helyzetben, mint ilyenkor mindig, megjelennek azok, akik a könnyebb utat ígérték. A Jeremiás 28-ban olvasunk egy *Hananjá* nevű prófétáról, aki Gibeonból származott és Azzúr fia volt, aki Jeremiással ellentétben ezt hirdette: *Összetöröm Babilónia királyának az igáját! Két esztendő múlva visszahozom erre a helyre az Úr házának minden edényét, amelyeket elvitt Nebukadneccar, Babilónia királya erről a helyről, és Babilonba vitte.*” Jer 28,2-3.

Üzenete nagyon népszerű volt a Jeruzsálemben maradtak, majd a fogságba hurcoltak között is! Mert Hananjá azt hirdette, amit mindenki jobban akart hinni, és éppen ezért szívesebben is hallgatott! Hananjá üzenetével csak egy volt a baj: az, amit mondott, az nem Isten üzenete volt.

A mai embert a betegségében és a szenvedésében találják meg a könnyebb utak. Mert míg a régen a szenvedés magától értetődő része volt az emberi életnek, addig a jólétben elviselhetetlen teherré lett, ami ki kell iktatnunk. S a minden áron való gyógyulás reménye az, ami olyan utakra viheti az embert, amik könnyebb megoldást kínálnak, de nem Isten szerint valók. – De ez sem újkeletű: 12 éve beteg, vérfolyásos asszony: *sok orvostól sokat szenvedett, és mindenét rájuk költötte ugyan, mégsem látta semmi hasznát...* Mk. 5,26.

A könnyebb utak sokszor arról ismerhetőek meg, hogy azt kínálják, amire a lelkünk legmélyén a legjobban vágyunk, és azt ígérik, amit hallani akarunk. S minél nagyobb az elégedetlenség és nyomor az emberek között, annál inkább hallani a soha nem szűnő hazugságokat, amelyek varázsütésre kínálnak gazdagságot, könnyebb életet, gondtalanságot, azonnali megoldást a problémáinkra. De a könnyebb utakon hamisak az álmok, illúziók, szappanbuborékok, amelyek kipukkadnak, és utánuk fájdalmas lesz az ébredés.

4.

Nekünk mai embereknek is meg vannak a hamis álmaik, amiket a szociális médiák hazugságai, a celebek mindig tökéletesnek látszó világa, a fogyasztói társadalmat működtető ilyen-olyan gazdasági érdekek, a mesterségesen létrehozott és állandóan változó trendek és divatok, vagy az imént már említett szenvedéstől való félelmünk táplálnak. De ha ezeknek a mélyére néz az ember, akkor ott temérdek hazugságot és képmutatást talál, mert semmi sem az, aminek el mutatja magát.

A héten az egyik hittanos csoportommal a jövőről beszélgettünk: az álmaikról, a terveikről. S persze tudom, hogy gyerekek még, és alig értenek valamit a világból, ami körülöttük hömpölyög, mégis olyan határozottan szóltak pénzről, fizetésről, gazdagságról, arról, hogy nekik mi a menő. S miközben hallgattam őket két dolog jutott az eszembe: (1) ők még gyerekek, éretlenek, de hány felnőtt él ma is, akik hozzájuk hasonlóan ugyanezeket az értlen álmokat kergetik; (2) vajon hányan lesznek közülük, akik el is érik azt, amit ma menőnek tartanak, és ha elérik: milyen áron érik el, és addig mennyi fontos dolgot elveszítene.

Isten ezért figyelmezteti Izráelt is: *Ne engedjétek, hogy rászédjenek benneteket a próféták és a jósök, akik köztetek vannak, és ne hallgassatok az álmodók álmaira! Mert hazugságot*

Hamis álmok helyett... | Jeremiás 29,8-10.

prófétáknak nektek az én nevemben; nem küldtem őket - így szól az Úr. Ezt mondja az Úr: Majd, ha eltelik a babiloni hetven esztendő, akkor gondom lesz rátok, és valóra váltom azt a jó szót, hogy visszahozlak benneteket erre a helyre.

Ő ugyanis a hamis álmok helyett a valóság bár nehezen viselhető, emberfeletti útját kínálja népének, de közben megvéd a hamis álmok csapdájától, és úgy szembesít a valósággal, hogy mindezt kegyelmébe csomagolja.

A fogság valóban 70 évig fog tartani, de nem fog tovább tartani. Isten a reménytelenségbe egy kis fény sugarat bocsát, és ebbe a reménységbe kapaszkodni lehet! Ha letelik az ítélet kimért ideje, akkor Istennek gondja lesz arra, hogy haza vigye népe maradékát! S ez nemcsak a jövő nemzedékei számára reménység, hanem a jelen szenvedőinek is, mert mindez azt jelenti, hogy Isten megtartja őket, és Izráel nem tűnik el úgy Babilon olvasztótégelyében, mint sok más hozzájuk hasonlóan leigázott nép.

Isten szava ugyan a jövőről szól, de nemcsak a jövőnek szól, hanem már a jelenben is reménységet, erőt, bátorítást ad a fogságban lévőknek. S míg a hamis álmok hazug prófétái könnyebb útjaikkal a csalódás, a teljes reményvesztettség, és végső soron a pusztulás felé taszították volna a népet, addig a Jeremiás által hirdetett nehezebb út az életet szolgálta.

De Isten csak felkínálja a választás lehetőségét, de nem választ helyettünk. A kérdés az, hogy a könnyebbik vagy a nehezebbik utat választjuk-e. Ámen!